

KOLLÉGIUM

S Z A K M A I - M Ó D S Z E R T A N I , I N F O R M Á C I Ó S F O L Y Ó I R A T

Kiadja a Kollégiumi Szövetség

Alapította a Kollégiumokért Sajtóalapítvány

A TARTALOMBÓL:

- Szakismeret és felkészültség
- Nemzetiségi Napok Balatonbogláron
- Karácsony Sándor emlékére
- Kollégiumi minőségfejlesztésről
- A tanári hivatás teljessége

X. évfolyam 2000. május

5

KÖZÉPISKOLAI KOLLÉGIUM, BALATONBOGLÁR

Nemzetiségi Napok a balatonboglári KÖZÉPISKOLAI KOLLÉGIUMBAN

A boglári kollégium a helyi középiskola diákjainak ad otthont. Fontosnak tartjuk, hogy nálunk a gyerekek valóban otthonra találjanak. Ezt nem csak azzal szeretnénk elérni, hogy az alapvető körülményeket biztosítjuk a tanuláshoz és pihenéshez, hanem olyan lehetőségeket kínálunk, melyet kihasználva diákjaink, több információt szerezhetnek, tágulhat látókörük, és a pihenésük aktív pihenéssé válhat az egészséges életmód részeként.

Ezeknek a lehetőségeknek egyike a Nemzeti Napok, melyen részt vesznek a tanulók. Ennek előzményei azok a táncházak voltak, amelyeket már három éve rendszeresen tartottunk, ahol különböző népek táncait lehetett megtanulni.

Úgy gondoljuk, hogy ma Magyarországon, Európa részeként fontos a mi diákjainkkal is elfogadtatni, megismertetni a másságot. Ehhez kiváló lehetőséget adott az az ötlet, hogy táncházainkat kibővítve, egy népet vagy országot minél több oldaláról bemutassunk, több napon át. Egyik napra koncertet, táncházat; másodikra diaképes élménybeszámolót, filmvetítést; a harmadikra ételbemutatót terveztünk. A három nap alatt folyamatos a kiállítás és az Internet kapcsolat van az épp aktuális országgal.

Az első ilyen rendezvényt január-

ban tartottuk, a Horvát Nemzeti Napokat. Sok segítséget kaptunk a pécsi Horvát Konzulátustól, prospektusok, kiállítási anyagok, poszterek formájában. A pécsi főkonzul prof. dr. Zvonimir Maric nyitotta meg a Horvát napokat a magyar és a horvát himnusz elhangzása után. Elsőként a horvát ízeket ismerhették meg a gyerekek és vendégeink az ételbemutató keretében, amit egy pécsi étterem vezetője készített. Az első nap lezárásaként egy horvát filmet néztünk meg, ami napjaink Horvátországban élő átlagember életérzéseit, mindennapi gondjait mutatta be. Külön örömet jelentett számunkra hogy a főkonzul úr a programokon végig megtisztelt bennünket jelenlétével, és nagyon aktuálisnak tartotta kezdeményezésünket. A következő napok eseményei a diavetítés és a táncház volt, ahol szívesen vettek részt a diákok - közös élményt jelentett, hogy mi nevelőtanárok és a kollégisták együtt tanultuk meg az alapvető néptánclepeket, élő zenekar kíséretében.

Március elején tartottuk az Ír Nemzeti Napokat. Az első nap eseményeit emelném ki, mely mindannyiunk számára maradandó élményt nyújtott. Budapestről hívtuk meg a Bran együttest, akik eredeti ír zenéjükkel, táncaikkal tartottak egy rövid bemutatót. Azt követően mi is megtanulhattuk a táncokat, aminek nagyon nagy sikere volt a diá-

kok körében. A nap végén diavetítéses előadást tartott az együttes vezetője Írországról, az ír mesékről, egyéni, rendkívül jól felkészült előadasmódjával magával ragadta a jelenlévőket. A kiállítás anyagát az Ír-Magyar Baráti Társaság adta, az ételbemutatót egy budapesti ír étterem készítette.

A harmadik rendezvényünket április első hetében tartottuk, amit a Szlovén Nagykövetség első titkára Iztok Grmek nyitott meg. A táncosok és a zenekar Felsőszölnökről érkeztek, örültek felkérésünknek és szívesen „húzták a talpalávalót” a táncolni vágyóknak. Az ételbemutatóhoz, a szlovén határhoz közeli Szentgotthádról jöttek hozzánk a Lipa Étterem és Szálloda vezetői, akiket elkísért a Szlovének Országos Szövetségének vezetője, Hírnök István is. Látványos svédasztalt készítettek, a szlovén konyha legjellemzőbb ételeiből. Röviden ismertették is a szlovén ízeket, amiből bőséges kóstolót kaptunk, miközben vidám szlovén zene szólt.

Mindhárom esemény jól sikerült és hasznos volt, mindannyian nyertünk tapasztalatot, kaptunk új élményeket és ismereteket. A következő Nemzeti Napokat már az új tanévben rendezzük, hasonló sikereket remélve.

*Forrai Ágnes
a rendezvényeket szervező tanárnő*

K o l l é g i u m AZ OKTATÁSI MINISZTERIUM TÁMOGATÁSÁVAL KÉSZÜLT

Kiadja: a Kollégiumi Szakmai és Érdekvédelmi Szövetség, a „Kollégiumokért” Sajtóalapítvány megbízásából
Felelős kiadó: Horváth István **Főszerkesztő:** Benda János **Alapító főszerkesztő:** dr. Benedek István
Rovatszerkesztők: Fuchsné Hattinger Zsuzsanna, Gulyás Béla, Takács Ernő, Dr. Csépe György, Pethes Zoltán,
Szerkesztőség címe: Körösy László Középiskolai Kollégium 2500 Esztergom, Szent István tér 6. Tel./fax: 33/412-813
Terjesztés: Pethes Zoltán, Tel.: 30/9-376 - 042; **Előfizethető a kiadó címén:** 1417 BUDAPEST, Pf.:11. Tel./fax: (1) 352-9601
E-mail: kollegiumiszovetseg@mail.matav.hu **Honlap:** www.kollegiumiszovetseg.matav.hu **Példányszám:** 1500 **Ára:** 112 Ft

KARÁCSONY SÁNDOR EMLÉKÉRE

Karácsony Sándor (szül. 1891. jan. 10. Földes, Hajdú vármegye [ma Hajdú-Bihar megye] – megh. 1952. febr. 23. Budapest), pedagógus, filozófus, szakíró, egyetemi tanár, a magyar cserkészmozgalom egyik vezetője, 1942-től a debreceni Győrffy István Kollégium Kollégium Pártfogó Testületének elnöke, majd a budapesti Győrffy István Kollégium Kollégium Pártfogó Testületének is tagja. 1945–48-ban az Országos Szabadművelődési Tanács elnöke. 1946-48-ban a Magyar Demokratikus Ifjúsági Szövetség (MADISZ) elnöke. Főműve A neveléstudomány társas-lélektani alapjai összefoglaló címmel megjelent könyvsorozat (9 kötet, 1938), amely terjedelmét és mélységét tekintve a magyar pedagógiában, nevelélméletben szinte páratlan. A NÉKOSZ nevelői konferenciáin rendszeresen tartott iránymutató előadásokat. A NÉKOSZ felszámolásával egy időben tisztségeiből öt is leváltották, de kisebb közösségekben haláláig folytatta közéleti tevékenységét.

1999. október 9-én a Pécel székhelyű Csökmei Kör emlékülést rendezett tiszteletére, ahol a rendező szervezet felkérésére előadást tartottak munkásságának legjobb ismerői. Az alábbi hozzászólást és emléktábla koszorúzási megnyitó beszédet a "Fényes Szellők" Magyar Kollégiumi Társaság képviselőjében ekkor mondta el Réthei Prikkel Lajos a Társaság ügyvezető elnöke.

Tisztelt Emléklülés! Kedves Barátaim!

Bennünket, akik ma itt a napjainkban szokásos emléküléseket jóval meghaladó számban megjelentünk, talán nem is a kiemelkedő jelentőségű pedagógusra való emlékezés, hanem az ifjúkorunkban számunkra irányt mutató mester iránti tisztelet hozott ide.

Ki is volt hát számunkra Karácsony Sándor? Középiszkolai, avagy egyetemi tanár? Talán egyházi prédikátor? Közéleti példakép?

Én úgy gondolom, valamennyi egy ugyanazon személyben; embereket és személyiségeket, valamint történelmet formáló - és a mai közéletünkben annyira hiányzó - karizmatikus személyiség. Számunkra minden esetre ifjúkorunk iránymutató tanítómestere volt. Miben volt tanítónk és mesterünk?

Tanított a magyar nép szeretetére, népiségre. Ő volt a regös mozgalom elindítója a REGÖS KÁTÉ című könyvecskéjével. Felhívta figyelmünket a népdal, a népművészet, a néptánc jelentőségére, Bartók és Kodály tanításainak követésére. Tanított népdalokra, népmesékre, felhívta figyelmünket a népi bábjáték jelentőségére.

Tőle tanultuk meg a néprajzi és szociográfiai adatgyűjtés fontosságát. Ő volt az, aki a magyar néprajztudo-

mány és falukutatás fontosságára felhívta figyelmünket és megismertett bennünket e tudományok úttörőivel, kiemelkedő személyiségeivel. Tőle tanulhattuk meg a magyar irodalom szeretetét is. Tisztelettel volt a múlt nagyjai iránt, de megszerette velünk korunk élő nagyjait. Emlékszem olyan összefüggésekre, amikor Ady és József Attila verseit elemezte hátborzongató gyönyörűséggel úgy, hogy képtelenség lett volna költészetükbe bele nem szeretni. Hát, még amikor a népi írók műveire, szerepüknek a korunkban való meghatározó jelentőségére tanított bennünket.

Tanított tehát népiségre a magyar nép szeretetére, irodalmának, művészetének tiszteletére a néphagyományok megbecsülésére, de sohasem a más népek lebecsülésére! Tőle tanulhattuk meg a rokon népek szeretetét; az Ő köreiből tanultam először finn népdalokat, tőle hallottam először a cseremiszekekről, az ugorokról és a többi rokon népekről. De tőle tanulhattuk meg a szomszédos népek megbecsülésének fontosságát is! Megmagyarázta, miért gyűjt Bartók román népdalokat is, és felhívta figyelmünket a szlovák népszokások megismerésének szükségességére és fontosságára.

Haláláig volt bibliaköre, ahol a biblia tanításait is a tőle megszokott korszerűséggel elemezte. Tőle tanul-

hattuk meg az igazi istenfélelem szerepének jelentőségét, egyházunk szeretetét, a protestáns világnézet nemzetformáló szerepét. Sohasem beszélt azonban más egyházak ellen, hanem azok megértésére, megbecsülésére, az ökumenikus gondolkodásra tanított. Istenfélelme nem szemforgató, a napi élettől is elrugaszkodott „lelkizés” volt, hanem a protestáns hagyományokon alapuló harcoss vallásos világnézet. Ezért volt közismert és szeretett KIE (Keresztyén Ifjúsági Egyesület) vezető, ezért fogadtuk örömmel az SDG. (Soli Deo Glória, magyarul: Egyedül Istené a dicsőség - protestáns diákszervezet) konferenciáin, és hallgattuk előadásait.

Tanulhattunk tőle emberi tartást, állhatatosságot és akaraterőt is. Egyszer a Cserkész Szövetségben azt kérte: szerezzünk számára gépkocsit, ami elviszi Debrecenbe, hogy ott vállalja feladatainak eleget tehesse. Ennek a kérésnek teljesítése 1945-ben igen nehéz feladat volt, és mert nem tudtuk megoldani elhatározta, hogy elmegy gyalog. Háborús rokkantsága miatt ugyan csak két botra támaszkodva tudott járni, de amikor kocsit szereztünk számára, az már csak Cegléd határában érte utol.

Példát mutatott számunkra tudományos munkásságával is. Közéleti tevékenysége mellett rendszeresen megtartotta egyetemi előadásait, sőt

más előadásokat is vállalt. Kutatásait, tudományos munkásságának eredményeit publikációiban és könyveiben közreadta, melyekből ma is sokat tanulhatunk.

Közéletisége elsősorban az ifjúsági szervezetekben domborodott ki. Jelentős szerepe volt a különböző egyházi szervezetekben, de döntő súlyjal a cserkész mozgalomban vállalt feladatokat. Az Ő közéletisége a közösségekben mutatkozott meg. Pedagógusként is közösségi életre nevelt, és ezt a szerepet szánta mind a cserkészletnek, mind az egyházi és a kollégiumi mozgalomnak is: közösséget teremteni, egymásnak szolgálni, egymást segíteni, támogatni. A cserkészlet az ő számára elsődlegesen pedagógiai mozgalom volt. A vezetőképző tanfolyamokon, táborokban több pedagógiát, vezetési és nevelési módszert tanultunk, mint az egyetemen. Nekünk, cserkész őrvezetőknek éppen úgy fel kellett készülnünk - útmutatása nyomán - egy-egy özszejjövetelre, mint egy tanárnak bármilyen tanítási órájára!

A népi kollégiumoknak kezdettől a legfőbb pedagógiai tanácsadója volt. Az szinte természetes, hogy a debreceni Györffy István Kollégiumnak nem csupán pártfogó testületi elnöke volt, hanem rendszeres előadója, szinte nevelőtanára is. A NÉKOSZ igazgatói értekezletein tőle tanultuk meg a kollégiumokban alkalmazandó közösségi neveléshez szükséges tudnivalókat. Az ősi magyar kollégiumok partikuláris rendszerét nem csak tudományos műveiben méltatta, hanem annak gyakorlati alkalmazására is felhívta figyelmünket a népi kollégiumok szervezése során. Így mentünk vidéki városokba kollégiumokat szervezni, ahová - a partikuláris rendszer mintájára - később is eljártunk, és egy-egy erősebb kollégium folyamatosan támogatta a tagjai által szervezett újabb, vagy gyengébb vidéki kollégiumokat, de nem alá- és fölérendeltségi viszonyban,

hanem testvérkollégiumként.

A párt-állam kialakulásakor, annak már a kezdetén, az úgynevezett „fordulat éve” során elsőként a népi kollégiumi rendszer felszámolására került sor, mert a népi hagyományokra alapozott demokratikus közösségi rendszer - amit Karácsony Sándortól tanultunk - nem felelhetett meg a kialakuló diktatúrában. Ezért mentették fel Sándor-bácsit is már ebben az időben egyetemi tanári, valamint ifjúsági vezetői tisztségeiből egyaránt. Noha a NÉKOSZ-t felszámolták, hivatalosan azt a látszatot igyekeztek kelteni, mintha az általa létrehozott kollégiumok változatlanul a kezdeti pedagógiai módszereket követnék. Maga az ifjúság is ellenállt a változtatásoknak, sőt egyes vezetők is. Ezért némely helyeken még sokáig éltek, de fokozatosan felszámolódtak a népi kollégiumi hagyományok, amelyek csak a hetvenes években kezdtek újra jelentkezni a szakkollégiumok alakulásakor és a leghaladottabb gondolkozású pedagógusok által vezetett kollégiumokban.

Hadd szóljak még arról is, miért hiányzik nekünk, a magyar pedagógiának és a magyar közéletnek egyaránt Karácsony Sándor, vagy más hozzá hasonló személyiség. Mert nincs ma olyan köztiszteletben álló karizmatikus személyiség sem a pedagógiában, sem az ifjúsági szervezetek élén, sem a közéletben, aki a különböző tévutak helyett olyan szuggesztív erővel mutatná meg a követendő helyes utat, amiként Ő tette.

Az igazi hazaszeretet helyett ma éppúgy helyet kap közéletünkben és az ifjúság körében a nacionalizmus, a sovinizmus, miként más népek lebecsülése, más etnikumok aláértékelése.

Az igazi egyházi élet helyett szekták jelentkeznek, vallásosság helyett itt ott a nihilizmus, sőt az istentagadás kap lábra pótszerként.

A nép szeretetét a párt-állam idejében narodnyikizmusnak ítélték, ma sokan naivitásnak, túlhaladottnak és korszerűtlennek tartják, és helyette

lábra kap a kozmopolitizmus, az idegen kultúrák majmolása. Egykor harcba szálltunk a germanizmusok ellen, később nem harcoltunk a ruszszicizmusokkal szemben, most meg lábra kapnak közéletünkben az angol zsargon kifejezései.

Humanizmus helyett ma az erőszak, nyelni tisztaság helyett a trágárság és a káromkodások, a tisztá erkölcs és az etikus élet helyett a szabadosság mutatkozik az ifjúság sorában, és így tovább. A mi ifjú korunkban Karácsony Sándor a személyes példamutatásával, és könyveiben adott tanácsaival egyaránt mutatta a helyes utat. Mi hittünk neki, és mert szerettük is, igyekeztünk követni tanításait. Ki mutat ma hozzá hasonlóan elfogadható és megtartható módon helyes utat ifjúságunknak? Ezért hiányzik Ő mai közéletünkben.

Ezt a hiányt ismertük fel néhány éve társadalmi szervezeteinkben, és ezért állítottunk emléktáblát ennek a háznak bejárata mellé oda, ahol Karácsony Sándor - az egykori Zrínyi Gimnáziumban - tanári pályafutását megkezdte. Szülőhelyének Földes községnek a róla elnevezett Művelődési Társaság, a Móricz Zsigmond Társaság, valamint a „Fényes Szellők” Magyar Kollégiumi Társaság közösen állítottuk az emléktáblát. A helyi Önkormányzat, Karácsony Sándor tisztelői, valamint az itt most is magukat képviseltető szervezetek erkölcsileg támogattak bennünket. Magát az emléktáblát Rajki László szobrászművész alkotta nagy gonddal.

A bronzból készült arcmás homorú belsejébe emlékiratot helyeztünk el, melyben megfogadtuk, hogy követni fogjuk Karácsony Sándor tanításait, ápolni fogjuk emlékét, és ahol csak lehet, népszerűsítjük a népünk számára oly fontos tanításait és életművét. Ezt a fogadalmat kívánjuk most megerősíteni, amikor koszorúinkat elhelyezzük.

KONKRÉT SZAKISMERET ÉS EMBERI FELKÉSZÜLTSG

Európa-napok a Szolnok Városi Kollégiumban

Az Európa-napi fórum előadói

Európa-napi rendezvénysorozattal „hozza közelebb” az 1999/2000. tanévben az Európai Uniót diákjaihoz a Szolnok Városi Kollégium. Az öt tagintézményben fórumokat rendeznek meghívott minisztériumi és helyi előadókkal, a közösség tagországait bemutató divattörténeti-, gasztronómiai- és környezetvédelmi délutánokat, EU-s szellemi vetélkedőket, kiállításokat szerveznek.

A programok sorát egy Európa-napi fórum nyitotta meg, ahol Jusztin László igazgató elmondta: az integrált Európáról való gondolkodásmód a fiatalok számára is fontos, hiszen nélkülük nem lehet a jövő Európáját tervezni, illetve ők lesznek részesei a közös programoknak. Ugyanakkor szükséges, hogy ismerjék az országot, a régió integrációs terveit, de az egyes országok kultúráját, szokásait, történelmét is. Ezeket a célokat szolgálja a kollégium rendezvénysorozata.

A fórum egyik vendége volt Nagy Katalin, a Külügyminisztérium szakmai főtanácsadója, aki arról beszélt, mit ad nekünk és mit vár el tőlünk az Európai Unió az oktatás terén. Hangsúlyozta: a közös pályázatokhoz legalább három ország összefogása kell, de az is nagyon fontos, hogy a fiatalok nyelvet tanuljanak és tanulmányaik egy részét lehetőleg

Kiállítás az Európai Unióról

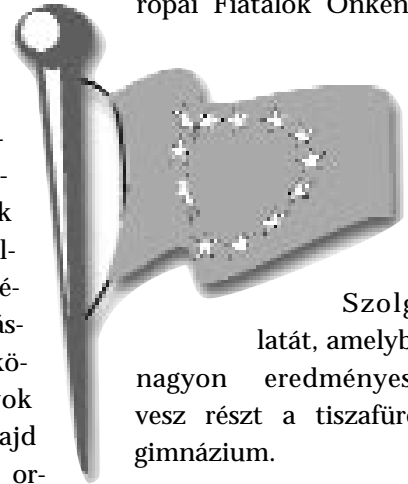
uniós tagországban végezzék. Nagy Katalin ismertette a Fiatalok Európáért és a Fiatalok Önkéntes Mozgalma programokat.

Az előbbi a 16-25, az utóbbi - ez évtől kezdve - a 18-30 évesek számára biztosít külföldi ismeretszerzési lehetőséget.

Dr. Ürmösy Ildikó, a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kereskedelmi és Iparkamara szakképzési osztályvezetője és a kamaránál működő Euro Info Központ vezetője arról szólt, hogy milyen fölkeltséget ír elő külföldi munkavállaláshoz az Európai Unió. Szabad a pálya - mondta -, az uniós országok összeállítottak egy 200 szakmát felsoroló közös jegyzéket. A munkavállalásnál ugyanazok a közösségi jogszabályok vonatkoznak majd ránk, mint a többi országra.

nek lesz esélye elhelyezkedni a külföldi munkaerőpiacon, akinek konkrét szakismeretei mellé nagy fokú emberi felkészültség, jó kommunikációs- és alkalmazkodóképesség is társul - hangsúlyozta az előadó.

Bali István, a megyei önkormányzat külügyi szakreferense Szolnok megye külföldi kapcsolatait ismertette, kiemelte az Európai Fiatalok Önkéntes

Szolgáltatását, amelyben nagyon eredményesen vesz részt a tiszafüredi gimnázium.

Pelikán Lajos, a Szolnoki Európa Pont vezetője az információs központnak a nyelvtanulásban és egyéb területeken - például pályázat- és szakdolgozatírás segítése - nyújtott lehetőségeiről szólt. Az Európa Napok rendezvénysorozata - amelyet az Ifjúsági és Sportminisztérium, a Soros Alapítvány és a Közoktatási Modernizációs Közalapítvány anyagilag támogatott - a Szolnok Városi Kollégiumban a hagyományos, tanév vége előtt megrendezett diáknappal zárul.

Simon Cs. József

A TANÁRI HIVATÁS TELJESSÉGE

A tehetséget kibontakoztatni, az írás szenvedélyére ráébreszteni a diákokat

Vince István, a József Attila Kollégium kulturális nevelőtanára vehette át a Kardos László Emlékérmét és díszoklevelet Budapesten.

A Kossuth-díjas néprajztudós özvegye, dr. Pogány Mária és a Kollégiumi Szövetség által alapított díjat - a kollégiumi pedagógiai munka területén kimagasló teljesítményt nyújtó három nevelőtanárnak - első ízben ítelték oda. A kiválasztott kollégiumi triász egyik kitüntetettje, a székesfehérvári intézményben 1977 óta tevékenykedő Vince tanár úr.

- A díj megkülönböztetett elismerés, hiszen mondjuk ki őszintén: nem a leglátványosabb pedagógiai munka a kollégiumi nevelőtanaré ...

- Az ELTE Bölcsészettudományi Karának magyar-történelem szakán végeztem 1962-ben. Szinte véletlenül cseppentem a kollégiumi életbe. Fehérváriként természetesen szerettem volna itt elhelyezkedni. Az akkori Ságvári Technikum diákotthonába kerestek nevelőtanárt. Bevallom, eredetileg nem erre készültem, de szerencsés-

re az iskolában óraadóként, magyart és történelmet is taníthattam. Aztán jött a csere, a magyar nyelv- és irodalomé, a történelemé lett a főszerep az életemben, viszont ekkor is kapcsolatban maradtam a kollégistákkal. Tíz évet töltöttem a mai Széchenyi Szakközépiskolában. A diákotthon számomra a tanári hivatás teljessége, ötvözete sokfajta pedagógiai területnek. Talán nem szorul különösebb magyarázatra mit jelentett, ha délután is találkozhattam azokkal a gyerekekkel, akiket délelőtt tanítottam. Egy-egy téma kötetlenebb kifejtése, elmélyülés az érdekesebb részletekben, a kutatásra serkentés, a kevésbé didaktikus pályaorientálás – olyan szituáció a nevelésben, amely a tanulók egész életére kihat. Noha műszaki beállított-ságú diákokról volt szó, számtalan kulturális programot szerveztünk, díjakat nyertünk verssel, színpadi produkciókkal, de még társastáncban és zenében is elhoztuk a pálmát.

- Kisebb kitérők után új fejezetet jelentett az életében, amikor kulturális nevelőtanárként a városban értékrendet képviselő József Attila Kollégiumban kezdett el dolgozni.

- Itt elkezdődött valóban valami új és más, hiszen olyan diákokkal foglalkoztam, és persze ma is ők töltik be az életemet, akikkel nem voltam tanórai kapcsolatban.

Vince Istvánnak a Kollégiumi Szövetség elnöke, Horváth István nyújtja át az emlékérmét

Mindenki más-más iskolából jött, kellett a közös hang, hogy megtaláljuk azt a kulturális "platformot", ahonnan mindig lehet tudást, ösztönzést, előre vivő lendületet meríteni, s ez volt az önképzőkörből szárnyra kapó irodalmi műhely, amelyből megszületett 1990-ben a Hetedik JAK Magazin, a Kölyök Shakespeare-ek antológia. Remek csapat jött össze, olyanok, mint Molnár

Ágoston, a Danka testvérek, Klotz Péter, Klein Félix, akik már egyetemeken, főiskolákon, az irodalmi életben öregbítik a József Kollégium hírét. Többen a médiában helyezkedtek el. Sokat jelent nekem, hogy elindíthattam őket egy pályán. Hála istennek ma is sok a tehetséges diák, van utánpótlás.

- Kollégái, szeretett diákjai köszöntötték a díj alkalmából.

A tanár munkájának legszebb pillanata, ha ragaszkodó tanítványok veszik körül. Rengeteg visszajelzést kaptam. Ez alkalomból is megható ünnepséget rendeztek. Az alkalomhoz illő szimbolikus ajándékuk a penna volt.

Kulich Erzsébet

JUBILEUMRA KÉSZÜLÜNK

Mint ismeretes, Szövetségünk 1990. novemberében alakult. Az eddig elért eredményeink jó ismertek, s talán szerénytelenül mondhatjuk, hogy elismertek. A Választmány 2000. március 10-én elfogadta, hogy egy érem készüljön e jeles évforduló kapcsán. Az Ügyvivő Testület csak akkor tud az érem elkészítéséről gondos-

kodni, ha legalább 500 db-ot előre megrendelnek belőle a kollégiumok. Átmérője 42 milliméter, vastagsága 4 milliméter, anyaga pedig bronz. Első oldalán „Kollégiumi Szövetség 10 éves“, a hátlapján „2000“ és egy naptár kerülne felírásra. Az árkalkuláció szerint az érem bruttó ára 1000 Ft lenne.

Kérjük a kollégákat, hogy az egyéni, ill. intézményi rendelési igényeket 2000. június 5-ig írásban jelezzék a megyei elnököknek.

dr. Csépe György szervezeti ügyvivő

HÍRCSOKOR PÁPÁRÓL A BOCSOR KOLLÉGIUMBÓL

A FOTÓMŰVÉSZET HÁZHÓZ JÖN

Fotókiállítás megnyitása

Hagyományt szeretnénk teremteni értékes kiállítási anyagok bemutatásával. A Kardos-kiállítás után Horváth Géza pápai fotóművész anyagát mutattuk be.

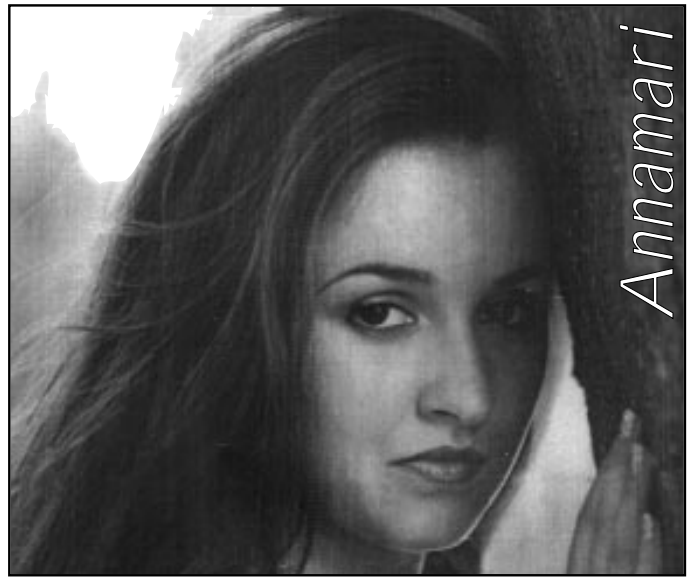
A megnyitón, amelyet megtiszteltek részvételük-

kel helyi művészek, ill. más kollégiumok diákjai, tanárai tanulóink szerepeltek szép verssel ill. népdallal.

A fotózás a pillanat művésze. Amikor a fo-

tózt a pillanatvarázs fogásba ejti és megmutatja azt nekünk, a közönségnek, derülünk, megdöbbenünk, csodálkozunk, gyönyörködünk.

A kiállítás képei közül legtöbbünket a művész-

portrék ragadtak meg. Emberközeliék, de tekintetükben, mozdulatukban, megjelenésükben mégis ott a megkülönböztető jel: művészek!

A tájat, az évszakokat sem úgy látjuk, ahogy a fotók mutatják. Az 1 hónapig megtekinthető kiállítás élmény a tanulóknak, az érdeklődőknek.

Az idén április 11-én hatodik alkalommal rendeztük meg a megyei kollégiumi szavalóversenyt.

Mottója a 2000. év tiszteletére:

**„Magyar vagyok.
Legszebb ország hazám
Az öt világrész nagy területén...”**

A Veszprém megye 10 kollégiumából érkezett 28 versmondó bizonyította, hogy szereti a költészetet. A szereplők többsége tehetségesnek bizonyult, hiszen 12 tanuló jutott a döntőbe.

SZAVALÓVERSENY

Az eredmény a következőképpen alakult:

1. Ihász Renáta (Veszprémi Középiskolai Kollégium)
2. Horváth Alma (Bocsor Kollégium, Pápa)
3. Bogdán Attila (Táncsics Kollégium, Veszprém)

A sikeres rendezvény nemcsak megmérettetés, hanem jó találkozási lehetőség is volt a diákok számára, amelyet jövőre ismét szeretnénk biztosítani.

(A képen: Horváth Éva versmondó)

„Egészségvirág” a Kollégiumban

A Veszprém megyei egészségnevelési tréningre a pápai Bocsor István Középiskolai Kollégiumban került sor 21 fő nevelőtanár részvételével.

Az Egészségvirág Egyesület két kiváló trénerre - Kiss Mária és Dr. Földes Zoltánné - a 60 órás, akkreditált tan-

folyamon nagyon sok segítséget, hasznosítható információt adott ahhoz, hogy a nevelőtanárok kellő önismerettel, önbizalommal foglalkoznak a 14 - 19 éves kollégista diákokkal, hogy meg tudják oldani a gyakori konfliktushelyzeteket, hogy haté-

konyan tudják felhívni a figyelmet a dohányzás, az alkohol- és a drogfogyasztás károsító hatásaira, az egészséges táplálkozásra, az AIDS veszélyeire.

A tartalmas, változatos, kellemes hangulatú továbbképzés a résztvevők elégedettségével zárult, a tanúsítványon kívül tanári kézikönyvet is kaptak.

A Kollégium újság áprilisi számában megjelent, minőségfejlesztéssel foglalkozó cikk kapcsán szeretnék néhány gondolatot felvetni, mindenekelőtt a partneri igények felismerésével, egyeztetésével összefüggésben.

I.

A minőségbiztosítás, a minőségfejlesztés kiindulópontja az igények és a szükségletek feltárása, „annak érdekében, hogy a partnerek igényeinek minél jobban megfelelhessünk, és minőségfoglalkozásunkat megalkothassuk”. Számomra ez az eljárás – mint ahogy maga a minőségfejlesztés és minőségbiztosítás – abból a szempontból érdekes, *segít-e a minőségben való elmozdulásban, a nevelési-oktatási célok és követelmények megfogalmazásában, módszereink, eljárásaink megválasztásában a mostani gyakorlatunkhoz képest.*

Továbbá: abból a nézőpontból közelítek a minőségfejlesztéshez, a minőségbiztosításhoz, hogy annak végső soron *a nevelés és oktatás hatékonyságát, ezen keresztül a gyermek, a tanuló érdekeit kell szolgálnia, abból kiindulva, hogy számunkra a legfontosabb „felhasználó” a tanuló, a gyermek.*

Ezért hasznos lenne értelmezni, világossá tenni azt a minőségbiztosítási alapelvet, hogy a partnerközpontú működésben nem járható út az egyedi igények azonnali és kritika nélküli kiszolgálása.

Tény, hogy a mai piaci világban a gyártók, a szolgáltatók inkább az ún. piachúzó stratégia szerint járnak el, és olcsóbb tömegárukat, tömegcikkeket igyekeznek eladni – a világ minden táján sokszor ugyanazt – amit a vevők előbb utóbb megszoknak, és meg is vesznek (mert nincs más választásuk). Akik a gazdasági életben nem a fenti piaci magatartás szerint járnak el, azok a „kicsik”, akik pontosan az egyedi igények kielégítésével igyekeznek felvenni a versenyt a nagy cégekkel szemben: a vevő kívánságához való rugalmas alkalmazkodással.

A nevelés nem működhet a piaci szabályok szerint, de sikerességének, hatékonyságának egyik feltétele az, hogy személyre szóló, módszereiben, eljárásaiban differenciált.

Én magam a minőségfejlesztés, a minőségbiztosítás filozófiájának pozitívumát – nevelésről beszélek – pontosan *az egyedi*

igényekhez való alkalmazkodásban látom, természetesen a teljesíthetőség keretei között.

Megjegyzem: egy minőségfejlesztéssel kapcsolatos cikkben talákoztam olyan gyakorlati példával – mint ötlettel, javaslattal – hogy a szülő az egyedi bánásmódot igénylő gyermeke gondozására szabályos szerződést köt az iskolával.

Kérdés tehát: kihez, hogyan alkalmazkodjunk?

II.

Milyen nehézségekkel kerülünk szembe, amikor „az eltérő gyorsasággal és folyamatosan változó” partneri igényeket próbáljuk megismerni, összedolgozni?

1)

Először is pontosítani kellene, milyen igények azok, amelyek folyamatosan, eltérő gyorsasággal változnak; nem utolsósorban a rendszeres, rendkívül nagy adminisztrációval is járó, fölösleges „figyelés”, szondázás elkerülése érdekében? Vajon mely partnereknek, milyen igényei kényszeríthetik a kollégiumot stratégiájának folyamatos változtatására a nevelésben, a képességfejlesztésben, a társadalmi érték közvetítésben, a kultúra- és tudásközvetítésben?

Vegyünk néhány példát! Ami a társadalmi normáknak való megfelelést illeti, a társadalomban hosszú évtizedekre visszamenő értékzavar, értékvesztés van, ami a 90-es évektől vált igen szembetűnővé, s amely az iskolai, kollégiumi nevelést – az érték közvetítés tekintetében – éppúgy elbizonytalanította évtizedekkel ezelőtt, mint ma is. Természetesen valamilyen értéket minden intézmény közvetít, hatékonysága, intenzitása gyakorlatilag az ott dolgozó pedagógusokon múlik, s ez a jövőben is így fog működni. Ami a jövő emberével szemben elvárt műveltséget, tudást, képességeket illeti, csupán Szent-Györgyi Albert vagy Marx György jó néhány évtizeddel ezelőtti írásaira hivatkoznék: össze lehet vetni az utóbbi években az e témakörben született gondolatokkal – nem sok újdonsággal találkozunk. Továbbá: a Közoktatás Távlati Fejlesztési Stratégiájában, az informatikai társadalomban kívánatos, piackonform képességekkel kapcsolatos, fél évtizeddel ezelőtt leírt követelményei érvényesek ma is, és azok is

maradnak jó darabig.

Vagy pl. a gyermekekről való gondoskodáshoz, illetve nevelésükhöz, személyiségfejlesztésükhöz fűződő, a kollégium számára megfogalmazott szülői elvárások alapján véve nem változtak, és nem változnak.

2)

Egyetértek azzal a megállapítással, hogy minden „vevő” igényének, elvárásának nem felelhet meg az intézmény.

Kérdés, az egyedi partneri igények teljesítése helyett „a megismert igények tudatos feldolgozása, irányítéként szolgáló, minőségfogalomként való összedolgozása, a partneri igények közötti dinamikus egyensúly megteremtése és fenntartása” célhoz vezet-e?

Ha tudnánk is, hogy pontosan miről van itt szó, vajon hogyan teljesíthető a nem ritkán egymásnak **ellentmondó, a pedagógus számára sokszor nem értelmezhető, és sokszor egyáltalán nem összeegyeztethető elvárások közös nevezőre hozatala, miközben tekintettel kell lenni arra is, hogy komoly érdekelletét is feszülhet a szereplők között, sokszor az oktatási intézmény és a partnerek között is?**

Abból indulok ki, hogy a partnerek szükségletei, igényei érdekeikkel hozhatók összefüggésbe. Nézzük végig röviden az alapvető érdekeket, az azokhoz kapcsolódó magatartást.

(Az oktatási intézmény (iskola, kollégium) legfontosabb partnereiként a tanulókat, szülőket, a következő iskolafokozatot, az iskolát, a társadalmat (most értsük alatta a munkaerőpiacot is), az államot, s a fenntartót tartják számon. Természetesen – további probléma forrása – hogy ezek némelyike az iskola felé szolgáltató is (pl. fenntartó).

Mi az egyén alapvető érdeke?

Alapvető emberi jog, hogy az egyénnek joga van – az esélyegyenlőség alapján – a művelődéshez, a tanuláshoz. Érdeke, hogy

- képességeit megmutathassa, ill. kibontakoztathassa (önmegvalósítás)

- választhasson munkát, életvitelt, önmeghatározhatósági lehetősége növekedjen. Ennek a feltétele a tudás, a képességek, és a szilárd értékrend.

A gyermekek, a tanulók alapvető érdeke az, hogy

- életkoruknak megfelelő legyen a velük való pedagógiai bánásmód
- általában kevesebb legyen a szorongást keltő feszültség, a mindig ugyanazokat sújtó kudarc veszélye
- sokkal jobb feltételek között történjék az oktatás, a tanulás
- ne kényszerüljenek bele már fiatalon egy számukra fizikailag, pszichikailag megterhelő, hosszú távon károsodásokat okozó életvitelbe
- valóban legyen képességfeltárás, pályorientálás, amelynek során módjuk van többféle képességeiket kipróbálni.

(Tehát pont az ellenkezője annak, mint ahogyan ma az iskola működik!)

A gyermekek, a tanulók valódi – hosszú távú – érdekeiket, szükségleteiket csak korlátozottan képesek felismerni – főleg a nevelési oktatási intézménnyel szemben megfogalmazni – továbbá érdekeiket ök maguk nem is igen tudják képviselni. Ezért megtesszük ezt helyettük mi, felnőttek, és igyekszünk a fenti felsorolásban foglaltaknak megfelelni.

(Persze a dolog nem ennyire egyértelmű, nem biztos, hogy az uralkodó elit számára mindig az a jó, ha az oktatási rendszer nem szelektív módon működik (ld. az ezzel kapcsolatos tanulmányokat).

„Mellesleg” a tanulók szükségletei kapcsán ki kell mondanunk, hogy az ifjúság jelentős részére **jellemző a közömbösség, a passzivitás, az igénytelenség, a jövőkép hiánya, továbbá az, hogy a tudás megszerzéséért nem szívesen vállalnak erőfeszítéseket.**

Ha kollégista diákjainkat igényeikről, szükségleteikről kérdezzük, azt tapasztaljuk, hogy a kognitív, vagy magasabb rendű szükségletek megfogalmazásával ritkán találkozunk, ami nem véletlen, hiszen a származás (szociokulturális hátrányok), az előképzettség, az általános iskolai pályafutás, az oktatás szelektív jellege keményen meghatározza szükségleteik szintjét. Ugyanakkor relatíve gyakoribb a fiziológiai, a szeretetre, s a megbecsülésre vonatkozó igénymegfogalmazás.

Meg kell jegyezni, ez utóbbiak azok, amelyeket a kollégiumnak, a pedagógusoknak nehezebb felismerni, de még nehezebb kielégíteni: hiszen pl. a rendszeresen akadozó melegvíz-szolgáltatás helyreállítása a fenntartónak nagyon sok pénzébe kerül, ezért odázza el addig, amíg csak lehet. Oktatni is könnyebb, mint a gyermek lelkét gondozni, vagy olyan pedagógiai környezetet teremteni, amelyben a tanulóknak lehetőségük van társaik, tanáraik megbecsülését kívívni.

A szülők igényei.

A társadalom felőli elvárások

A szülők érdeke, szükséglete elvileg egybe kell eszen a gyermek érdekeivel, de tapasztalható, hogy ez egyre gyakrabban nem így van: a gyerekek érdekei sérülnek pl. akkor, amikor felvételiéről felvételire cipelik a kicsiket, vagy olyan iskolába járatják őket, amely túlterheli őket.

Egyébként kaphat-e, és milyen támogatást a kollégium a szülőtől a nevelőmunkájához? Hogyan fogalmazzák meg igényeiket?

Kollégista fiataljaink szüleinek többsége a társadalomnak ahhoz a széles rétegéhez tartozik, amely vagy maga is támogatásra szorul, vagy amely az igények, a szükségletek megfogalmazásához szükséges ismeretekkel kevésbé rendelkezik. Ezért konkrét igényeik, gyermekükkel kapcsolatos elvárásaik – ha nem kapnak segítséget ehhez – általános megfogalmazást nyernek: vigyázzanak rá, tanuljon, fogják szigorúan, stb.

Egy a közelmúltban lebonyolított, zárt kérdéses kérdőíves megkérdezés – ami a szülők igényét a kollégium szolgáltatásával kapcsolatban firtatta – a következő eredményeket hozta egy fővárosi intézményben (reprezentatív, rétegzett mintavétel szerinti vizsgálat volt). A szülők több mint egytizedének megkérdezése után kiderült, hogy a lehetséges 27 „szolgáltatás” közül az alapvető erkölcsi ismeretek elsajátíttatása valamint a képesség, a készségfejlesztés egyaránt a 14., a pályaválasztás segítése a 12. helyen áll. Annak ellenére, hogy a kollégisták családjainak többségénél a pályaválasztást a kényszer, a tudatosság hiánya jellemzi (a gyerekek jelentős hányada sodródik, nem azt tanulja igazából, amit szeretne, vagy amihez tehetsége lenne).

Amikor a pedagógusokkal szembeni szülői elvárásokat kérdezték meg ugyanitt, a maximális 73 ponthoz képest a tehetség-gondozás, a pályorientálás, az önismeret fejlesztése egyaránt 13 pontot kapott, tehát itt a szülők néhány fontos, törvényben előírt kötelezettsége alól mentenék fel az intézményt. Az „adjon érdemi választ a szülők javaslataira, kérdéseire” mindössze a megkérdezettek egytizede számára fontos, ennyien igénylik tehát az együttműködést.

Természetesen sokféle következtetést le lehet vonni a válaszokból, de vajon közelebb jutottak-e ezáltal ebben az intézményben az un. minőségfogalom meghatározásához, a fejlesztés elindításához, a kollégium nevelési tervének korrekciójához?

Ami a társadalmi igényeknek való megfelelést illeti (beleértjük a szülőket, a munkapiacot és az uralkodó normákat is), gyakran ellentétes értéktartalmak között kellene eligazodni, azért is, mert a társadalomban határozott értékvesztés és értékzavar tapasztalható. Ennek oka az is, hogy mind a család, mind az oktatási intézmények **elbizonytalanodtak**, szerepük meggyengült a nevelés terén (D. Riesmann ezt a fogyasztói társadalom természetes velejárójaként írja le).

A társadalom (és itt leginkább a szülőkre kell gondolnunk) felől sokszor **olyan nyomás éri az intézményeket**, hogy minél több ismerettel tömjék meg a diák fejét, mert a nyugalmas életnél fontosabb az anyagi jólét erőn túli megteremtése. Továbbá az üzleti, haszonelvű értékek kerülnek előtérbe, a hagyományos értékek ellenében; olyan tulajdonságok, mint a versenyképesség, a történet, az alkalmazkodóképesség, stb. Valóban, a munkapiac az ilyen tulajdonságokkal bíró embernek van nagyobb lehetősége, esélye.

Viszont ha a vevő igényeinek figyelembevételéről beszélünk, nem lenne szabad elfeledkezni az ember (a tanuló) **önmegvalósítási lehetőségének biztosítását** kiemelő alapelvről, amelyet az iskolában és kollégiumban is érvényesíteni kellene. Arról van szó, hogy

- az emberek számára nem feltétlenül a fentebb jelzett út vezet a boldoguláshoz,
- a munkapiac nem csak ilyen tudásra van szükség
- az, hogy a felsorolt képességek kialakulnak (kialakíthatók)-e, a személyiségtől is függenek
- nem mindenkinek egyeztethető össze az értékrendjével az ily módon való érvényesülés, figyelembe kell venni, hogy ezek az értékek nem mindenki számára vonzóak.

És érdeke lehet-e **hosszabb távon** a társadalomnak, hogy e **divatos** elvárásoknak feleljenek meg az emberek? Nem, mert biztosan nem mindenkinek tesz jót. Ez a magatartás önsorsrontó életformát hoz létre, amelynek hatása a fiatalság ill. a lakosság egészségi és mentális állapotában, a kedvezőtlen demográfiai mutatóinkban ma is világosan megmutatkozik.

Pszichológusok állítják, hogy a teljesítményre való kondicionálás miatt egyre több a teljesítményszorongásban szenvedő gyermek (egyébként a dislexiás esetek számának gyarapodását is sokan ehhez kapcsolják) akiknek személyiségébe beépül a külső kényszer, aminek megszűnte után is az űzi, hajtja őket, ameddig fizikailag vagy mentálisan össze nem roppannak.

Fenntartói igény, szükséglet

A fenntartó a saját ill. a (helyi) társadalom igényeit közvetíti, és a nevelési-oktatási intézmény pedagógiai programjának elfogadásával legitimálja a működést. Konkrét szükségletei akkor jelennek meg a pedagógiai programban, amennyiben van érdekeltsége az intézmény szolgáltatásában. A kollégiumok esetében ez a legtöbb helyen nem érvényesül, tehát az intézmény teher a fenntartó számára.

Az iskola, a kollégium érdeke, célja a hatékony működés. Ugyanakkor a fenntartónak nagyon komoly érdeke fűződik ahhoz, hogy minél olcsóbban üzemeltesse az intézményt. Ez homlok egyenesen ellentéte a pedagógiai érdekekkel.

Az iskola igényeinek kielégítéséről

Nálunk jó ideje az a helyzet alakult ki, hogy az iskolák a következő, magasabb fokozat igényeire figyelnek esősorban; ilyen tekintetben beszélhetünk arról, hogy az iskolarendszer fölülről lefelé építkezik. A jövőben ez a magatartás biztosan nem fog változni, sőt, az iskolák - hiszen „piaci verseny van”, és egyre kevesebb a gyerekek - még inkább lesik a szülői igényeket. A felvettek száma alapján ítéli meg a helyi társadalom, a fenntartó s a felsőfok is a működés minőségét. Eredmény: ismeret- és teljesítmény-központúság, a számonkérés fokozott kényszere, korai szelekció, a gyengék hátsó padba ültetése, megtűrése, fokozódó lemorzsolódás és a hiányok növekedése. Ezért szükségszerűen **erősödik a kollégium hátránykompenzációs szerepe; az iskola részéről a kollégisták többségének esetében kimondatlanul is ez az elvárás.**

Intézményi érdekek, szükségletek

Valljuk be, az intézmények számára nagy teher, és kényszerből vállalt feladat **a gyengébb képességűekkel, a hátrányos helyzetűekkel való foglalkozás.** Nem csupán presztízs okok miatt, hanem mert ez a munka szakmailag nehéz, fáradságos, nincs meg hozzá a megfelelő felkészültség ill. a tárgyi feltételrendszer, és nincs is kellően elismerve. Holott - **ismerve a tömeges igényeket - ebben kell intézményeken belül, széles, differenciált kínálatot nyújtjanunk: ez a magatartás egyezik a gyermekek többségének érdekeivel, szükségleteivel.**

Olyan tendenciát látok, hogy a kollégium az iskola szerepéből egyre többet átvállal az ismeretközlés területén, a módosított KT hatására is megfigyelhető az **oktatás** előtérbe kerülésének erősödése, a nevelés-

hez képest. Az iskolai képzést támogató szakkollégiumi modellt divatba hozatala, erősítése egyértelműen erre utaló jel. (Itt: *nevelés: érték közvetítés, kompetenciafejlesztés, képességfejlesztés, oktatás: szigorúan vett ismeretközlés.*)

Ez a működés az intézmény, valamint a tanárok, mint „belső fogyasztók” igényeinek jobban megfelel. Miért? Mert ehhez a funkcióhoz lehet remélni egy kis anyagi támogatást, presztízs okok is közrejátszanak ebben, s végül, mert a tanárok inkább ehhez értenek (s kevésbé a neveléshez). A diákokkal inkább beszélgetni kellene, személyes problémájukkal kellene törődni, biztosítani kellene regenerálódásukat stb. Kötve hiszem, hogy a tanulók többsége lelkesedik azért, mert a kollégiumban is tanórákat tartanak. Ehhez való hozzáállásuk azért nem elutasító, mert viszonylag könnyen be tudjuk nekik bizonyítani, hogy erre szükségük van (nyelvtudásra, informatikai ismeretekre, kiegészítő szakmai ismeretekre stb.). Ennek a helyzetnek egyébként az iskola a kiváltója, mert a rendelkezésére álló időben nem tanítja meg azt a tananyagot, amire a diáknak szüksége van; mást, főleg dolgot tanít.

A kollégiumi érdekek érvényesítéséről van szó akkor is, amikor a tudásközvetítésben az intézmények nem a tanulói igényeknek, hanem **a pedagógusok hozzájárulásának megfelelően** vállalnak feladatokat. Szerencsére a diákok bizonyos csoportjainak szükségletei és ezek között soha nincs túl nagy inkongruencia, így ezek az igények egyeztethetők, tehát nem okozunk funkciózavart.

A minőségfejlesztésben és a minőségbiztosításban kulcskérdés a résztvevői elkötelezettség, mely szorosan összefügg az önfejlesztő **képességgel**; a nevelő-oktatómunka hatékonyságának növekedése jelentősen függ az intézmény megújulási képességétől, mind tartalmi, mind módszertani - s az előbbiekkal összefüggően - szervezeti téren.

Éppen ezért, a nevelő mint belső fogyasztó szükségletei vizsgálatához érdemes az intézményen belüli innovációkkal, fejlesztésekkel kapcsolatos oktatásszociológiai kutatások néhány általános érvényűnek tekinthető következtetését szemügyre venni.

A pedagógusok innovációkkal kapcsolatos beállítódásáról:

- akkor visznek végig innovációkat, ha státusuk emelkedik,
- nem jelent jelentős többletmunkát
- a szokásos munkamódszereiket nem kell jelentősen megváltoztatni
- ha szakmai ideológiájukkal összeegyeztethető

- ha sikerélményt, (anyagi) elismerést hoz
- ha presztízsük a szülőkkel vagy a gyermekekkel szemben nem csökken

A pedagógusokat akadályozza a fejlesztőmunkában az, hogy:

- szaktudósként, didaktikusként vannak kiképezve (nem pedig nevelőként, fejlesztőként)
- a szakma gyakorlása során deprofesszionizálódás következik be (innovációs készség csökkenését is jelenti)
- ha a kívülről irányított az innovációban - tulajdonképpen erről van szó most is, hiszen a minőségfejlesztést végre kell hajtani, filozófiája, kerete adott - az elképzelések elvontak, nem átgondoltak, nem világosak, távol vannak az iskola világtól

(Aching-Feldmann)

A pedagógusok alapvető érdekei, hogy a velük szemben támasztott követelmények ne térjenek el jelentősen attól az értékrendszertől, valamint pedagógiai módszerektől, amelyeket képzésük során elsajátítottak, ne legyenek gyakori változások, átállások ne terheljék őket jelentős többletmunkával. (Ferge Zs.)

III.

Az információkhoz való hozzáférésnek fontos feltétele az, hogy **a partnerek folyamatosan együttműködjenek** a kollégiummal. Kérdés, hogyan tudunk e tekintetben befolyást gyakorolni partnereinkre, hiszen a kollégium nemhogy a fenntartónak, de még saját iskolájának sem egyenrangú partnere, vagy a szülőkkel való együttműködés is finoman szólva dög, megfelelő intézményi aktivitás, jó szándék mellett is.

Az adatgyűjtésnek akkor van értelme, ha az adott tárgyban aktuális ismereteinket valóban bővíti; az információkat képesek vagyunk feldolgozni, értelmezni, és felhasználni.

A partneri igények sokszor nem jelennek meg tiszta formában, önmagukban is elmentmondások, ezért **pontosan nem tudni, hogy a szülő és a társadalom mit vár el tőlünk**; hogy milyen embert is neveljünk. Ezért ma is komoly dilemmát okoz, hogy valójában mivel is tudunk leginkább segíteni tanítványainknak.

Amikor minőségfejlesztésről, szükséglet kielégítésről beszélünk, olyan nevelés-oktatás fogadható el, amely a gyermek, a tanuló hosszú távú érdekeit szolgálja; a kollégiumnak elébe kell menni, vagy meg kell haladnia az ezen alapuló igényeket.
Budapest, 2000-05-16.

Engem Emberré... a kollégiumi mozgalom tett

Nagy élményt adott minden nagy figyelemmel kísérték gyöngyösi-mátrafüredi kollégistának a tanulók. Hanák János a Millenniumi Kollégiumi Nap rendezésében.

A vetélkedő zsűrije: Dr. Jakabháziné Mező Mária, Kis Antal züstérmes olimpikon és Slégel Oszkár a MOA tanácsának tagja.

dezvénysorozata. A helyi kiállítások bemutatták a kollégiumok múltját,

A zsűri és a győztes csapat

dokumentumait. A meghívott tanárok, öreg diákok visszaemlékezéseit

címzetes igazgató egykori gyöngyösi népi kollégista élményeit nagy érdeklődéssel hallgatták. A Vak Bottyán János nevét viselt népi kollégium emléktáblájának koszorúzásánál együtt

tisztelgett a kollégistákkal Keresztesi József alpolgármester is. Az olimpiai ve-

telkedő lebonyolítását

a Magyar Olimpiai Akadémia Tanácsa végezte. A zsűri elnöke Kis Antal mexikói ezüst érmes olimpikon volt. A díjakat, a szép serlegeket Dr. Jakabháziné Mező Mária a MOA titkára adta át. Mátrafüreden a Vadas Jenő Erdé-

szeti Szakközépiskolában sokan szurkoltak az igen nívósan játszó labdarúgóknak és lövészeknek. A történelmi vetélkedő zsűrijének el-

nőke, Molnár József történész szerint nagy kalandozást jelentett mindenkinek a magyarság ezeréves történetében. Az eredményhirdetés

Az olimpiai vetélkedő győztes csapata a József Attila Kollégium

a hangulatos tábortűz mellett történt. Ezen a napon, május 3-án 500 kollégium 70 ezer diákja hasonló

A meghívott öreg diákok és tanárok

rendezvényeken szerzett közös élményeket és tisztelgett államiségünknek.

Dr. Csépe György

Állás

Minőségileg biztosított nevelőtanárt keres egy fejlődésben lévő kollégium nevelőtestülete. A bérezés megszabott, nem képezheti alku tárgyát.

Éjjeletem és nappalomat adom egy otthonosan berendezett kollégiumnak. Nem gond ha gyerek is van.

Üdülés

Kellemes környezetben, szolid árakkal, tiszta, otthonos kollégium vár minden üdülni vágyó diák- és felnőtt csoportot.

Szolgáltatás

Vállaljuk: Pedagógiai programok, házirendek, működési szabályzatok és egyéb

intézményi dokumentumok átfésülését, karbantartását.

Nem működik a számítógépes hálózata, vírusos fertőzése van? Szóljon nekünk, s mi házhoz megyünk!

Szakmai jellegű konferenciák, továbbképzések megszervezését, lebonyolítását vállaljuk. Az étkezést saját konyhánk biztosítja.

Hirdetését

a kiadó, vagy a szerkesztőség címén adhatja fel.

Köszönettel:

Szerkesztőség

ISMÉT DIÁKTALÁLKOZÓ!

2000. JÚLIUS 10-14. KÖZÖTT TATÁN A JÓZSEF ATTILA KOLLÉGIUMBAN KERÜL MEGRENDEZÉSRE A VII. Országos Kollégiumi Diáktalálkozó és a KD Országos Gyűlése

Az előző évekhez hasonlóan gazdag program, sok élmény várja a résztvevőket.

Lesz:

- egy kis munka: Országos Gyűlés, vezetőség választás,
- sok szórakozás: táncbemutatók, koncertek, éjszakai "hadi túra" a Monostori erődben, tavi hajózás,
- és természetesen sok lehetőség a hangulatos együttlétre, új barátok megismerésére

SZERETETTEL HÍVUNK, VÁRUNK MINDEN ÉRDEKLŐDŐT!

RÉSZVÉTELI FELTÉTELEK:

KD tagoknak (akik befizették az 1999/2000-es tagdíjat):

küldött: 2.000 Ft/fő (200 főig 1 fő, 200 fő felett 2 fő)

egyéb tag: 3.000 Ft/fő

Nem KD tagok számára: 5.000 Ft/fő.

Jelentkezni lehet 2000. június 10-ig az alábbi **jelentkezési lapon** (melyet korlátlan számban terjeszthetsz) mellékelve az **1999/2000. évi KD tagdíj** befizetésének és a **részvételi díj** befizetésének **csckmásolatát**. A **KD címe: 2600 Vác Budapesti főút 2-8**.

A részvételi díjat a KD számlájára (OTP Vác 11742094-20145945), vagy rózsaszín postautalványon lehet befizetni a fenti címre. Számlát a táborban adunk. A részvételi díj tartalmazza a 4 napi teljes ellátás, szállás, programok költségeit.

További információ: 27/315-480-as telefonon vagy a KD mobiltelefonján: 20/9-457-335.

A jelentkezőket a részletes programról és a további tudnivalókról levélben értesítjük!

JELENTKEZÉSI LAP A DIÁKTALÁLKOZÓRA

Szeretnénk részt venni a VII. Országos Kollégiumi Diáktalálkozón..... fővel, amiből fő küldött,fő egyéb.

A kollégiumi DÖK tagja a KD-nek, az 1999/2000.évi tagdíjat befizette, jogosult a kedvezményre: IGEN NEM (Megjelölni!)

A kollégium neve, címe:.....

Küldöttünk neve, értesítési címe:.....

További résztvevők neve, értesítési címe:.....

KOLLÉGIUMI DIÁKÖNKORMÁNYZATI VEZETŐK NYÁRI TÁBORÁ

Nem vagy tisztában a jogaiddal? Nem tudod, hogyan lehet hatékonyan szervezni?

Szeretnéd tudni, milyen a jó diákvezető? Kíváncsi vagy, hogyan működnek, hatnak a médiák?

SEGÍT A KOLLÉGIUMI DIÁKSZÖVETSÉG!

2000. JÚNIUS 27-JÚLIUS 1-IG,

KARACS TERÉZ KOLLÉGIUM, VÁC.

A táborban:

- érdekes és hasznos előadásokon választ kaphatsz kérdéseidre
- életszerű gyakorlatokon rögzítheted a tanultakat
- betekintést nyerhetsz a helyi tájékoztatás, gazdálkodás, marketing rejtelmébe
- szellemi és sportvetélkedőkön próbálhatod ki magad

lesz még:

-ötletbörze, tapasztalatcsere, hegyi túra, hajókirándulás

Részvételi díj 6.000 Ft/fő,

KD tagoknak kedvezményesen (!) 4.000 Ft/fő.

Jelentkezni lehet 2000. június 10-ig az alábbi **jelentkezési lapon** (melyet korlátlan számban terjeszthetsz) mellékelve az **1999/2000. évi KD tagdíj** befizetésének és a **részvételi díj** befizetésének **csckmásolatát**. A **KD címe: 2600 Vác, Budapesti főút 2-8**. A részvételi díjat a KD számlájára (OTP Vác 11742094-20145945), vagy rózsaszín postautalványon a fenti címre lehet befizetni. Számlát a táborban adunk.

A részvételi díj tartalmazza az 4 napi teljes ellátás, szállás, programok költségeit!

További információ: 27/315-480-as telefonon vagy a KD mobilján: 20/9-457-335.

A jelentkezőket a részletes programról és a további tudnivalókról levélben értesítjük!

JELENTKEZÉSI LAP A VEZETŐKÉPZŐ TÁBORBA

Szeretnénk részt venni a kollégiumi diákönkormányzati vezetők nyári táborában.....fővel. A kollégiumi DÖK tagja a KD-nek, az 1999/2000.évi tagdíjat befizette, jogosult a kedvezményre.

I GEN (4.000 Ft/fő)

NEM (6.000 Ft/fő)

(Kérjük megjelölni!)

A kollégium neve, címe:.....

Telefon:

A résztvevők neve, értesítési címe:.....